

U t s k r i f t

av

Rettsbok for Bergen Byrett.

Sjøforskriften.

År 1944 den 24.april ble rett holdt i Bergen Tinghus,
rettssal nr.3.

Dommer: Eystein Prelichen.

Ukjendig rettsvitne: Kaptein Peter Kaland, som har gitt
forsikring.

Protokollskriver: Anna Helle.

Sak nr. B. 74/1944.

Saken gjelder:

Sjøforskriften

for

D/S "Irma"

i h.t. sjøfartlovens § 40.

Til stede: rekvirenten B. D. S. v/ kaptein von der Fehr og
med ham h.r.advokat Claus Wiig. - Statens Krigskasko-
forsikring v/advokat Magnus. Nokus var varslet.
Skipsekspektoren var til stede.

Ber avsas

Kjennelse:

Da det kan befryktes at sakens opplysninger vil
vanskliggjøres hvis offentligheten tilstedes adgang til for-
handlingene finnes rettsmøtet å burde holdes for lukkede dører,
jfr. Bl. i 17.

Slutning:

Sakens behandling foregår for lukkede dører.

Kjennelsen opplestes og forkyntes for de tilstede-
varende.

Fremsto skipets færer og fremstillet to vitner til
avgjør. De var begge bekjent med vitneansvaret.

Vitnene fratrådte førelspig.

Færeren oppga sine personalia:

Sofus Stromberg, 33 år gammel, skipsfærer, bopel
fæschendorfsveien nr. 20, Bergen.

Han innehar skipsfærersertifikat og har i 2½ år vært
færer av d/s "Irma". - Han opplyser at alle skipets papirer,
og således også journalen, gikk tapt ved ulykken. Den til retten
innsendte rapport dat. 18.februar 1944 er avfattet av færeren
etter konferanse med los og styrmann. Rapportens innhold er
korrekt i alle dele og han kan for sin forklaring henvise til
denne.

D/S "Irma" er bygget i Sunderland i 1905. Dets drektighet
var 1394 brutto reg. tonn. Kjenningskokstavene kan færeren
i syeblikket ikke erindre. Det er hjemmehørende i Bergen og til-
hører B.U.S. Besetningens størrelse var 43 mann, heri inkl.
restaurasjonspersonalet. Redningsmaterielle var i forskrifts-
messig stand. Blant dette fantes også 4 små og to store flåter.
De to store flåter var anbragt i forkant av formasten, to av de
små på brodekket og to små på akterdekket. Alle var fritt anbragt
slik at de kunne flyte opp. Båtsvelser var regelmessig avholdt,
senest i Trondheim mandag den 6. februar, da båtene var satt på
vannet og bemannet. Båtene og utstyret i disse var overhalet og
kjennomgått før avgangen fra Bergen på siste tur, og forsvarlig
på hver tur. På skipssidene var malt skipets navn og hjemland
samt nasjonalfarger. På styrehustaket var malt et stort norsk
flagg. Dessuten var de før nevnte store flåter utstyret med

nasjonalfarger. "Irma" er innrettet som passasjerbåt med sertifikat for 363 passasjerer. Der var ved denne anledning passasjerer ombord, og føreren fremlegger en liste over de passasjerer som var ombord ved avgangen fra Ålesund. Han fremlegger samtidig mannskapliste.

Passasjerlisten ianttas.

Portegnelse over
reddede, omkomne og savnede passasjerer
den 13/2 1944.

REDDDE PASSASJERER:

Johan Utne,	Bergen.
Higvart Møvre,	Burnsdal.
Finn Bjarkhol Nilsen,	Strinda.
Valter Kystad,	Trondheim.
Harald Annenassen,	Berlevåg.
Hils Instadnes,	Bergen.
Willy Carl Gilbert,	Dale i Sunnfjord.
Otto v. Ubisch,	Fana.
Reidar Nordstein,	Kivindvik.
Albert Langva,	Ålesund.
Finn Nansen,	" "
Wilhelm Torgersen,	Bremnesund.
Hermann Ure,	Åknes i Vesterålen.
Sigurd Andreassen,	Lonkan i Vesterålen.
Muriel Wold Pedersen,	Kristiansund.

OMKOMNE PASSASJERER:

Aasta Andersen,	Bergen.
Hermann Svendsen,	Tromsø.
Aksel Pettersen,	Henningsvælen.
Almar Indredie,	Ytterdal.
Henrik Olsen,	" "
Johan Aakenes,	Bergen.

SAVNTE PASSASJERER:

Mikal Nilsen,	Foldevik.
Anna Sørensen,	Bergen.
Mikal Sivertsen,	Berlevåg.
Rolf Richardsen,	Berlevåg.
Healf Hansen,	Grovrvjord.
Harald Jeedon,	Bergen.
Anna Malene Hagen,	Bergen.
Erling Ronneberg,	Ytterdal.
Hinar Bjurstein,	Bergen.
Hagna Gjerder,	Ålesund.
Karsten Stokkevig,	Kristiansund.
Peder Myrhøl,	Sabstukt.
Andreas Fraland,	Sabstukt.
Liv Larsen,	Ålesund.
Anna-Lisa Rasmussen,	Ålesund. (Tromsø).

Trygve Sæter,
Karstin Stokmark (?)
Ann-Karin Stendal,
Paul Grotthaug,

Aukra.
Holde.
" "
" "

Bergen, den 4. april 1944. - E/M.

Bet Bergenske Dampskibsselskab
Passageravdelingen

Kunskapslisten er vedheftet i avskrift.

Passasjersertifikat var fremdales løpende og gyldig
og såvidt føreren vet var alle pålegg utført. Ombord på "Irma"
var av de tyske okkupasjonsmyndigheter anbragt to mitraljesser,
en oppå taket av et dekkshus på fordekket, og en akter på
en på promenadedekket oppbygget platting. Til betjening av dette
skyts medfulgte til stadighet båten fem tyske marinestyrer, -
flakmannskap. Disse hadde sitt tilhold på 3dje plass akterut.
Ammunisjon til dette skyts var nu senest anbragt på båtdekket
akterut, hvor flakmannskapet hadde innrettet et rom av plyste
bord til dette bruk.

Føreren hadde før avgangen fra Bergen innhentet
seilingsordre og slike innhentedes forsiktig på hvert anløpssted,
således også i Ålesund. Der var ved denne anledning ingen
bestemmelser. Der forelå ingen ordre om at man ikke skulle seile
om natten. Der ble ikke seilt i konvoy.

Som det heter i rapporten avgikk "Irma" den 12.
februar kl. 11.15 fra Bergen med ankomst Flors kl. 20.45, hvor
man lastet øynsild. Avgikk fra Flors kl. 1.10 den 13. februar,
ekspederte Halsy og ankom til Ålesund kl. 12.10. Man avgikk fra
Ålesund kl. 13.10. Av last fantes der ombord 1650 kasser sild,
innlastet i Bergen og Flors, og bestemt for 700 kassers vedk. til
Trondheim. Man kan ikke si hvor meget stykksgods man hadde inne.
På dekk var lastet 100 halve kasser sild, inntatt i Ålesund.
Såvidt føreren bekjent fantes der ikke ammunisjonslast.

Med hensyn til de passasjerer som befant seg ombord ved avgangen fra Ålesund henviser færeren til den idag fremlagte fortegnelse. Han kan ikke nærmere angi hvor mange av de forskjellige passasjerer befant seg henholdsvis på 1. og 2. plass. Listen er avfattet av passasjeravdelingen etter konferanse med ekspeditørene langs kysten. Av tyske militære var der ved avgangen fra Ålesund ombord 7 personer, såvidt færeren kan erindre. fire av disse var visstnok på 3. plass og 3 på 1.plass. Ved anløpet av Flors og Nålsøy var ca. 20 tyske militærpersoner gått i land.

Ved avgangen fra Ålesund var det lys sydig bris, lett skyet, siktbart. Færeren ble avløst fra sin vakt kl. 14. Vakten ble da overtatt av 1. styrmann Holf Andreassen, der hadde vakt da ulykken inntraff. Fra Ålesund styrtes de vanlige kurser uten at noe særlig inntraff. Kvitholmen ble passert kl. 17.50 og Nesteskjær kl. 18.20, og herfra styrtes som vanlig passende avstand fra land mot Engelen lykt. Ulykken inntraff kl. 18.27 i vanlig avstand fra land. På dette tidspunkt var lanternens tendt og de brents klart. Lanternens var forskiftsviselig avblendet. Avblendingen er utført av selskapets verksted. Forsvrig var skipet avblendet etter de gjeldende regler herom. Foruten styrmannen befant seg på dette tidspunkt på broen en loslærling, rormannen også dessuten en av selskapets løser, som medfulgte som passasjer. Denne fungerende los var et nødvendig mørk nede av broen og løsningen var overtatt av loslærlingen. Færeren før sin del oppholdt seg i sin lugar, som er beliggende på broen. Han hadde fra kl. 17.45 til kl. 18.15 oppholdt seg på broen, hvor han hadde samtalt med den fær nevnte los som var passasjer, hvis navn var Svethus. Han hadde da observert et fartøy som gikk foran "Irma" og som senere viste seg å hete "Henry". Da færeren iakttok det kunne det være en 4 til 5 kvart-

mil forut. "Irma" halte stadig inn på "Henry" og da færeren forlot broen kl. 18.15 var man kommet den adskilige nærmere. Desuten hadde færeren sett en slepebåt med en lekter akter, hvilke fartøy man tidligere hadde passert. Dette viste seg senere å være slepebåten "Hoplafjord". Under turen hadde man ikke påtruffet noen miner. Heller ikke hadde man observeret noen fly.

Fra børoen hadde færeren lagt seg inn i sin lugbar, hvor han satte seg til å lese. Kort etter ble skipet rystet av to voldsomme eksplosjoner der fulgte tett på hinanden. Lyset forsvant og færeren for sin del ble slynget under skrivepulten, antagelig mot varmeapparatet, hvor kneet ble endel skadet. Han fikk samlet seg noe og kom seg frem til døren som han forsøkte å åpne. Den lot seg ikke åpne på grunn av forskyvninger i skipet. Han tok skæsen og ved hjelp av denne lyktes det å få døren åpnet. Etter å ha tatt redningsvesten på seg sprang han frem til forkant av broen, og herfra så han da at formasten lå ned over broen på bakbord side. Samtidig så han at der var folk i styrehuset, og da han hadde sett at bakbord båt hang i taljene ropte han til disse folk at man skulle se å få denne båt på vannet. Selv sprang han da ut akterover for å utføre dette og han trodde at han hadde de andre med seg. Skipet begyndte å kренge over til bakbord, og da han var kommet såvidt som midt i lederen la det seg helt over så sjøen kom inn over promenadedekket. Herved kom han i vannet hvor han forsøkte å svømme akterover. Han ble imidlertid hengende fast i stagget i aktermasten og da skipet umiddelbart etter gikk ned fulgte han ned. Det lyktes ham å bli klar og han fløt opp og ga seg på svømme. Herunder så han en av de små flåter som lå og fløt tom. Han forsøkte å komme opp på denne men på grunn av de skadde knaene lyktes det ikke. Han måtte derfor nysse seg ned å gripe fatt i de tauer

som var på flåten. Han fikk senere sje på en person som lå på kne og låst på en eller annen ting. Han ropte over til ham og svantet så ned flåten på slep hen. Her ble han hjulpet ombord på flåten av matros Larsen, som var den ens av de personer som befant seg der, og den annen person var overstuerten Granås-Hansen. Det var en av de små flåter som disse personer hadde berget seg opp på. Senere fikk man tak i en tredje flåte av samme sort, som også lå og låst tom. På disse flåter fikk man da også berget opp tre mann, slik at der i alt nu på disse tre flåter befant seg 6 mann. Samtlige disse 6 ble tatt opp av "Hoplafjord"s livbåt og bragt ombord i "Hoplafjord", som senere, etter at fartøyet hadde ligget der til ca. 23.30, bragte dem inn til Kristiansund. Ombord på "Hoplafjord" fikk man den aller beste forpleining. Det var pent stille var så noen sjørisiko hadde ikke de bergende ut sett seg for.

Tureren kan ikke uttale seg noe nærmere om de nevnte eksplosjoner og han kan ikke ha noen formening om hva de skrev seg fra. Han kan heller ikke uttale noe om hvor "Irma" er blitt rammet og i tilfelle eksplosjonen hadde skyldtes en ydre årsak, hva han selv er tilhørsyelig til å anta. Han så at en del av forskipet var borte så han antar at i tilfelle må "Irma" være blitt rammet her. Og siden lyset gikk og hovedmaskinen stoppet, kan han også tenke seg at der må ha vært en eksplosjon i maskinrummet. Herav vil det også forstås at han intet kan uttale om på hvilken side i tilfelle "Irma" er blitt rammet. Da han kom ut på broen oppdaget han der en tysk militær, formentlig tilhørende flakkmannskapet. Samtidig så han noen selvlysende kuler, som kom inn fra bakbord side, men da han ikke kjente skipets retning på det tidspunkt, kan han ikke nærmere angi hvorfra skuddene kom. Han kan ikke erindre ut han hørte noen smell av skytningen. De kuler han inntok var imidlertid

mitraljesskuler, antagelig som tilsvarende de der brukes av flakmannskapskytset ombord på "Irma". Han så ingen fartsyer i farvannet og han kan som sagt ikke si noe om hvor skuddene kom fra. Han tilfysyer nu at han synes at han hørte et drenn som av et skudd idet han kom på broen, men noe mere om dette kan han ikke forklare.

Han hadde ikke hørt skyting før eksplosjonen inntraff. Og senerehen hørte han heller ingen skyting, hverken da han befant seg i vannet, på flåten, i "Hoplafjord" redningsbåt og ombord på "Hoplafjord". Han har heller ikke iaktatt at der ble signalert på noe vis.

Mens han og de øvrige lå og fløt på flåten passerte et stykke unna en livbåt fra et fartøy - han har senere hørt at det skulle være "Henry"s livbåt - som rodde forbi, antagelig mot land. Føreren ropte over til dem men de bare fortsatte mot land. Det var stille så han antar at de må ha kunne hørt ropene. Han opplyser i denne forbindelse at der også ellers fra sjøen omkring hørtes nedrop og hjelprop. Føreren kunne ikke se hværvært den omhandlede livbåt var fuldt belagt, men han hadde inntrykk av at den lå høyt på vannet.

Ber var to av "Hoplafjord"s livbåter ute på leting, og etter at føreren og den som var med ham var blitt satt ombord i "Hoplafjord" ble båten sendt tilbake til fletet for å lete nærmere. Etter at føreren var kommet i "Hoplafjord"s redningsbåt hadde han ikke hørt nedrop omkring seg. I nærheten av de flåter hvorpå føreren befant seg kunne man ikke oppdage flere forulykkede enn de tre man allerede hadde bergen. Mens man lå på flåten lakttokes et treunderlag for mitraljess, flytende forbi med to mann på.

Da føreren, som oftere nevnt, kom ut på broen etter eksplosjonen, hadde han ikke sett andre folk enn som

ellerede forklart. Han hadde heller ikke hørt skrik eller skrål eller nødstrup og kan ikke uttale seg om hvorledes mannskap og passasjerer måtte ha forholdt seg under katastrofen.

Med hensyn til hvem av passasjerene som er blitt reddet og hvem som er omkommet henviser færeren til de fremlagte lister hvorav dette vil fremgå. Han tilføyer at av de ombordværende tyskere er i allfall reddet tre, nemlig to av flakmannskapet og en passasjer, idet disse befant seg ombord i "Nøplafjord", hvor færeren ble bragt hen.

Færeren går ut fra at alle formidde anmeldelser til Rikstrygdeverket og lignende er foretatt av selskapet.

Selvsagt mistet alle ombordværende alle sine eiendeler.

Den innsendte rapport ble nu opplest og færeren vedtok den som i alle dels riktig.

Rapporten inntas.

Rapport fra D/S "Irma".

Kr. sund 18/2-1944.

Lørdag 12/2-44. Isg. sydlig bris med byget luft. Avgikk fra Bergen kl. 11.15. Ankom Flors 20.45 hvor man blev liggende og laaste agnild.

Søndag 13/2-44. Isg. sydlig bris, overskyet. Avgikk fra Flors kl. 1.10. Ekspederte Målsy kl. 5 - 7, Ålesund kl. 12.10 - 13.10. Ved avgang fra Ålesund var der såvidt man vet ombord 45 passasjerer, 43 manns besetning, 2 loslærlinger, 1 postekspeditør samt flakmannskapet 5 mnnn.

Av last hadde skibet inne 1650 kasser salt samt vanlig stykgods og post.

Passerte Kvitholmen kl. 17.50, Hesteskjer kl. 18.20. Kl. 18.27 da skibet befandt sig mellom Hesteskjer og Langelen lygt blev

skibet rystet av 2 tet på hinanden følgende voldsomme ekspløsjoner. Den ene ekspløsjon i forskibet bevirket at forskibet forsvandt samt at formasten la sig ned over b.b. side på broen. Den annen ekspløsjon i agterskibet stoppet hoved- og lymaskinen samt rev op båtdekket og knuste st.b. livbåt. Straaks efter krenget skibet over til bagbord og sank. Skibet lå bare i ca. 2 1/2 minutt så ingen livbåter kom på vannet. Efter at ekspløsjonen inntraff kom der endel selvlysende maskingevar-kugler over skibet. Iste styrmann H. Andreassen som stod på broen blev rammet av en splint av et eksploderende projektil i underlivet.

Av de 25 norske overlevende fra "Irma" hadde de fleste bjørget sig op på skibets flåter og blev ikke senere reddet av følgende fartsier: 12 personer blev av M/K "SVEIOSY" bragt inn til Sveggsund, 3 personer blev bragt til land av D/H "Henry's" livbåt, 10 levende og 6 døde blev av slmpebåt "HOFLAVJORD" bragt inn til Kristiansund. Hvor mange tyskere som blev reddet har man ikke kjendskap til. De som var såret blev straks sendt på sykehus og tatt under behandling og de som var forholdsvis kjedde blev innskvartert på "Grand Hotel".

S. Stromberg. sign.

Fører.

Føreren tilfysyer, etter at foranstående var opplest, at flakkemannskapet i sin lugar hadde fått innredet et skap til bruk for ammunisjon, men hvorvidt der oppbevartes noen ammonisjon i det, og i tilfelle hvor meget, har føreren ingen rede på.

Han opplyser videre at "Irma" hadde fire båter foruten en travaljbåt og at ingen av disse båter ved anledningen kom på vannet.

Opplest og vedtatt. - Føreren fratradte.

Fremstø som 1. vitne: Wolf Andreassen, 44 år gammel,
1. styrmann, bopel Nansensvei 37 d, Bergen.

Vitnet innehar styrmannssertifikat og har siden etter-
sommeren 1941 vært 1. styrmann ombord på "Irma".

Vitnet kom på vakt kl. 14 da "Irma" hadde passert
Lepss rev. Foruten ham befant seg da på broen los Holm, ror-
mannen og straks etter kom en loslørling. Vitnet hadde ikke
iakttatt noen fartzyer i farvannet og av fly hadde han kun sett
to tyske jagere som drog nordover. Det var fint vær, og helt
siktbart. Hestekjær fyr passertes kl. 18.20. En tid etter gikk
los Holm et nødvendig ørend ned fra broen og overlot losingen
til vitnet. Losen hadde dog først satt skipet på kurs på
Engelen lykt N.O.t.O 3/4 O. og beregnet ca. en kvart times
seilas til Engelen lykt. Nesten tvers om styrbord var en med-
gående lastebåt - "Henry" - ca. 50-60 meter av. Han seilte i
en avstand fra land av ca. 3/4 nautiske mil. Der var ellers
intet å se. Markt var nu falt på og lanternene var satt og
brente klart. De var avblendet på reglementert måte. Forsvrig
var skibet helt blendet og under båtdekket brente blådekklys.
På bakken sto Robert Vinje som utkik. Skipet gikk med full fart.
Han hørte intet usedvanlig og iakttok heller intet usedvanlig.
Mens vitnet herunder står på bakk bord side av broen inntreffer
der plutselig en voldsom eksplosjon på forskipet etterfulgt av
en eksplosjon i maskinen. Formasten ramlet ned på bakk bord side
av broen og trettoppen på masten forsvandt. Vitnet hadde før
eksplosjonen inntraff absolutt intet hørt eller sett av noe
usedvanlig. Forskipet var ved eksplosjonen gått helt av og lå
og fløt på styrbord side og med styrbord side opp. Herav slutter
vitnet, at i tilfelle eksplosjonen skyldes en påvirkning utenfor
skipet må denne være kommet fra bakk bord side, d.v.s. den side
som vendte mot sjøen. Han tok straks på meg livbelte samtidig

som han ga de svriige på broen beskjed om å gjøre det samme, og da han såvidt hadde fått det om halsen og under armene sprang han for å komme ned på bakbord side til den livbåt som han selv skulle kommandere. Han kom imidlertid ikke så langt, idet han førinnen ble truffet av en lysende kule, som kom i retning aktenfra - sydfa - d.v.s. den nevnte kule rammet ham ikke egentlig idet den eksploderte rett foran ham, det som rammet ham var en splint. Han ble rammet i underlivet. Han hørte forsvrig at det smaldt omkring ham med kuler i broen. Like før skytingen var begynt og før vitnet var truffet, som forklart, var han blitt oppmerksom på at der fra signaltårnet ved Kristiansund var sendt anropssignaler med morselampe. De var utsendt med ganske svakt lys. Vitnet for sin del gikk ut fra at disse signaler kun var anrop av skip, slik som vanlig. Signalene var imidlertid ganske svake og svakere enn almindelig. Av retningen av signalene kunne vitnet slutte at "Irma" lå på rett kurs. Han hadde ikke iakttatt disse signaler før eksplosjonen inntraff. Samtidig som vitnet iakttok skytingen aktenfra, som forklart, iakttok han også skyting som kom forfra litt om bakbord og gikk i retning sååsi mot de andre kuler, som kom aktenfra. Hvorfra denne skytingen forfra og aktenfra kom kan vitnet ikke uttale noe om. Han kunne på det tidspunkt ikke se noen fartøyer, heller ikke "Henry", som for ham var dekket av styrehuset og som man settopp såvidt hadde passert. Han så eller hørte ingen skyting fra land. Hvorvidt skytingen hadde "Irma" som mål kan vitnet ikke uttale noe om. Etter at han var blitt såret henvendte han seg til rormannen og ba ham gå sammen med ham overbord. "Irma" hadde nemlig på dette tidspunkt lagt seg helt over til bakbord. Han hørte og så at alle ventiler på styrbord side sprang av lufttrykket innenfra. Sammen med rormannen kastet vitnet seg deretter i sjøen og begge ble tatt av dragsuget. Etter en tids

Først kom vitnet til overflaten igjen. Vitnet så ikke noe mere til rormannen - Kåre Hædbotten - der sikkert har hatt livbelte på, idet, såvidt vitnet erindrer, alle på broen hadde fått livbelte på seg med unntakelse av los øvsthus. Etter vitnet var kommet opp til overflaten la han på svam og fikk fatt i en kasse som låst og hvorri der på den andre side hang en tysk militærperson. Senere fikk vitnet fatt i en tralle som han stakk under seg, og ved hjelp av disse gjenstands holdt han seg flytende. Slik holdt han det gående til kl. 20, hvilket han konstaterte på sitt selvlysende armbåndsur. Da hørte han i market stemmer hvorav han gjenkjente loslærling Nordhus' stemme. Vitnet ropte, og etter en stunds forløp kom en flåte bort til ham hvorpå der allerede befant seg en hel del folk. Han ble tatt opp på denne flåten og hva der senere passerte står for ham temmelig uklart. Han vet at han havnet på Kristiansund sykehus etter å være blitt opptatt av sksiten "Svegsy", eller lignende, og at en av betjeningspikene på "Irma" - Kirsten Hansen - var umådelig hjelpsom mens han befant seg på flåten, og vitnet mener at hennes hjelpe var årsaken til at han under de vanskelige forhold beholdt livet.

Bortsett fra at vitnet mens han befant seg på flåten hadde sett lyset fra den nevnte sksiten "Svegsy" hadde han ikke sett noen andre fartøy, eller tegn til andre fartøy, i farvannet. Mens han lå i vannet hverken så eller hørte han noen skyting. Han vet ikke om der er blitt løsnet skudd fra "Irma". Sikkert er det i allfall at før eksplosjonen inntraff var der ikke blitt skutt fra dette skip. Vitnet før sin del har ikke sett "Hoplafjord". Vitnet hadde ikke sett hvor det var blitt av de svigne på broen, bortsett fra rormannen, som fulgte med vitnet. Senere har han erfaret at alle disse er blitt reddet når unntas nettopp rormannen.

Vitnet hadde under turen ikke sett miner i farvannet.

Ber var intet spesielt som tilkjennegå at "Irma" var en passasjerbåt. Det var markt, ja så markt, sier vitnet, at det ikke var mulig å skjelne gjenstander på sjøen.

Spurt om hva han kan tenke seg kan ha vært årsak til eksplosjonene, sier han, at det kan han ikke uttale seg noe om, - kun så meget kan sies at det kan ikke skyldes noe som befant seg ombord, idet man ikke hadde noe eksplosivt i lasten. Herav fremgår at vitnet mener at eksplosjonene må skyldes en ytre årsak. Men hva denne kan ha vært, om torpedo eller miner, kan han ingen ting si om. Om med hensyn til fra hvilken kant skipet i tilfelle er blitt rammet kan han heller ikke si noe om mer enn hva der fremgår av hans forklaring.

Den tyskar som hang i kassen, som vitnet fikk tak i da han kom i sjøen, ble senere reddet opp på samme flåte som vitnet, etter hva vitnet har hørt si.

Den tid vitnet var på flåten var der helt stille, og således har vitnet ikke hørt eller sett at der på den tid ble skudt.

Oppslat og vedtatt. - Vitnet fratrådte.

Fremsto som 2. vitne: Arne Holm, 48 år gammel, los, bopel Øvre Fyllingsvei 1, Løkkaevåg.

Vitnet har kystløssertifikat for strekningen Bergen - Kirkenes og er ansatt som fast los i B.D.B.

Vitnet loset "Irma" på den her omhandlede tur. Han kom på vakt kl. 19 som "Irma" nettopp hadde passert Lepassrevet. Foruten ham befant seg da på broen styrmannen, loslærling Nordhus samt rormann. Fint klart var. Ingen fartsyer eller fly å se. Der ble styrt den vanlige led, og da man var kommet så langt som frem til Holbensfluen så vitnet et fartøy en 4-5 kvartmil forut, og da man kom mellom Bjøgna og Midtfjauen passerte

"Irma" en slepebåt med en pram på slep. Og foran hadde man da en mindre båt, som "Irma" etter hvert halte inn på. Da Kvitholmen passertes var det begyndt å mørkne, og da Kraken passerte var det så mørkt at denne vanskelig kunne skjelnes. Senerehen ble kurven lagt om for Engelen nordost til øst 3/4 øst. Det var greit farvann og 18 minutters gange derfra til Engelen. Vitnet gikk nu ned fra broen et nødvendig ørend. Alt var i orden og greit idet man kun hadde båten forut i sikte. Da vitnet på sin gang akterover såvidt var kommet forbi kabynasaren på styrbord side hørte og følte han to eksplosjoner som inntraff så å si samtidig. De var så voldsom at vitnet ble formelig områket og uklar. Han så at dekkspanker ble revet opp og straks etter gikk lyset. Vitnet for sin del trodde da at det var miner man var støtt på. Underveis hadde man ikke passert eller iakttatt miner. En av eksplosjonene må ha instruffset like foren der hvor vitnet sto, idet han så at en av livbåtene på styrbord side var sprengt i stykker. Når den annen eksplosjon inntraff - om på samme sted eller annetsteds - det kan han ikke si noe om. Hans tanke var nu hurtigst mulig å komme på broen for å få på seg redningsvesten, som han hadde lagt fra seg der. Han fikk seg opp på båtdekket og derfra til broen. Mens han sprang fremover hørte han skyting og så lysende kuler, og det forekom ham at det var fra bakbord side disse kulene kom inn, men han hadde på det tidspunkt vanskelig for å orientere seg. Da han hadde nådd broen sprang han til bakbord for denne og fikk vesten på seg. Båten hadde nu allerede lagt seg over til bakbord. På dette tidspunkt så vitnet bestemt at skytingen kom fra bakbord side og fra to kanter som ikke var så langt fjernet fra hinanden. Han kan ikke si i hvilken retning "Irma" lå. Han så heller ikke noen fartøy eller noe annet hvorfra skytingen kunne komme. Han sprang over til styrbord, hvor han så styrmannen og

loslærlingen hoppe til sjøs. "Irma" gikk imidlertid ned før vitnet fikk anledning til å hoppe, hvorfor han fulgte med skipet. Da han etter kom til overflaten hørte han kun en del ropa og skrik omkring seg. Han så derimot ingen mennesker men en masse vrakgods. Han ble liggende en stund og sumte seg og fikk så se en svart skygge, som han antok skrev seg fra en båt, og legger så på sitt hennimot denne. Han ropte, og der ble ropt igjen, og han kjente styrmann Andreassens stemme. Senere ble han tatt opp på denne skyggen, som viste seg å være en av de store flåtene. Der befant seg nu i alt 12 mennesker på flåten og vitnet var visstnok den siste som ble tatt opp. Etter at vitnet var kommet i vannet har han senerehen ikke sett eller hørt noen skyting, og heller ikke har han sett andre båter eller fartøy i farvannet, bortsett fra "Svegsy", ombord på hvilken de som var på flåten lang tid etter ble tatt. En halv times tid etter at han var blitt tatt opp på flåten hadde vitnet sett to lys utenfor i retning av havet. Det var to ganske svake lys, og vitnet kan tenke seg at de har skrevet seg fra noen av de selvlysende livbøyer som "Irma" hadde haft ombord.

Høe mer har vitnet ikke å forklare, idet han på foranledning opplyser at rapporten er utarbeidet også på grunnlag av de opplysninger som han har kunnnet gi.

Da vitnet, som forklart, var på vei fremover båtdekket hadde han iakttatt en 2-3 passasjerer som satt på huk inne ved veggen og andre som sprang mot rekken. Hva der senere ble av dem vet han ikke og andre enn disse passasjerer har han ikke sett, og heller ikke noen andre av skipets besetning enn dem som hadde vært på broen.

Fra eksplosjonen inntraff og inntil skuten gikk under hengikk neppe mere enn 2 til 2½ minutt.

Med hensyn til skytingen så har vitnet kun

hørt sådan mens han sprang fremover båtdekket og mens han tok redningsvesten på seg. Skytingen kom ststvis og i snrsk serier.

Eksplasjonene var av uhyrlig kraft og vitnet antok, som fær sagt, at den måtte skyldes miner, og for alt hva vitnet vet kan det godt ha vært miner.

Opplest og vedtatt. - Vitnet edfestedes.

Betten hevet,

Rystein Freichen.

Peter Kaland.

Meddelt Politidepartementet
til offentlig bruk uten betaling.

Utskriftens riktighet bekreftes.

Rystein Freichen

D /S "IRMA"

B. D. S.

Mannskapsliste pr. den 15/2 194 1.

Stilling	Navn	Fødselssted og dato	Gift eller ugift	Hjemmeadresse	Offentlig legitimasjonspapirs nr., dato og utstedelsessted	Når tilførdat	Når avgått	Tjenestetid i mdr. dager	Fratredelses- grunn	Tildelt skudsål 1. Dyktighet 2. Opførelse
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Dekk.										
Kapttein	Sofus Alfons Strømberg	21.1. 1891 Liland Ofoten 5/8 1899	Gift	Fischendorfvei 20, Laksevåg		1/9-41				Reddet.
1.styrmann	Rolf Kirik Andreassen		"	Hansensvei 37 d, Bergen		8/9-41				Reddet.
2.styrmann	Geir Haffner Thomsen	27.4. 1913 Bergen	"	Valckendorffsgt. 9, Bergen		27/4-42				Savnet.
3.styrmann	Reidar Haugland	1.2.1915 Bergen	"	C. Sundts gt. 9-11, Bergen		25/11-41				Omkommet. Gj. funnet som lik.
Radiotelegr.	Louis Bentzon Bentung	8.10.1903 Bindal	"	Kritkenes i Fana		1/2-43				Omkommet. Gj. funnet.
Båtsmann	Johannes Holm	15.2.1905 Rødey	"	Perihjemmet, Fyllingen		1/7-43				Savnet
Tømmermann	Ditlef Kalts	16.10.1918 Bergen	Ugift.	Sunday i Rødey		21/12-42				Savnet
Matros	Kåre Rødbotten	10.3.1917 Rødey	"	Deitet i Sunnfjord		11/4-43				Savnet
"	Robert Vinje	21.1.1921 Borsa	"	Rødey i Hordaland		9/20-43				Savnet
"	Filip Karlsen	28.5.1925 Måsøy	"	Stallegargt pr. Kvalsund		28/9-43				Savnet
"	Paul Larsen	22.4.1906 Bergen	Gift	Landssmuget 5, Bergen		12/2-44				Reddet.
"	Håkon Birkeland	20.2.1915 Fana	Ugift	Kringsjævelen 7, Laksevåg		12/2-44				Savnet
"	Germann B. Holthe	6.3. 1922 Måsøy	"			13/2-44				Savnet
Maschin.										
1.maskinist	Eystein Jordal	Bergen 11.12.1885	Gift	Gimleveien 9, Bergen		23/6-42				Savnet
2.	"	Bergen 12. 9. 1903	"	Breiviksveien 21, Bergen		4/1-44				Savnet
3.	"	Bergen 16.6. 1889	"	Kaigaten 13, Bergen		26/6-33				Savnet
Donkeymann	Alf Martin Hagen	Kr. sand. 3. 6.6.1911	"	Kong Oscarsgt. 52, Bergen		20/3-43				Savnet
Fyrbeter	Aage Olsen	Laksevåg 17.12.1915	Ugift	Svingen 21, Laksevåg		27/9-43				Savnet
"	Finn Pedersen	Bergen 18.12. 1919	"	Løbergaveien 106 d, Bergen		6/1-44				Savnet
"	Kåre Brekke	Måsøy 12.11.1926	"	Håkonsgate 28 a, Bergen		22/12-43				Savnet
"	Albert Norland	Fjell 19.1.1919	"	Koljvedt i Fjell		6/1-44				Savnet
"	Ingvar Jøhan Kyrré Wangberg	Tranøy 1.5.1925	"	Espenes Mogen i Tranøy		2/2-44				Savnet
"	Odd Solheim	7.1.1919	Gift	Silden pr. Måsøy		13/2-44				Savnet
Lemper	Toralf Gleisen		Ugift	Rødsand, Senja pr. Harstad		1/2-44				Savnet
"	m. a. Rørvikstrand Gleisen	5.1.1927	"	Oldervik i Tromsøysund		2/2-44				Savnet

D /S "IRMA" B. D. S.

Mannskapsliste pr. den 13/2 194 1.

Stilling	Navn	Fødselssted og dato	Gift eller ugift	Hjemmeadresse	Offentlig legitimasjonspapirs nr., dato og utstedelsessted	Når tiltrådt	Når avgått	Tjenestetid i mdr. dager	Fratredelsesgrunn	Tildelt skudsmål 1. Dyktighet 2. Opførelsel
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Smerer	Walter Jeunsen	Bergen 12.7.1921	Ugift	Ladegrindsgt. 68, Bergen		28/9-43			Savnet	
"	Henry Walter	Bergen 30.11.1924	"	Konsul Børsgt. 19, Bergen		7/1-44			Savnet	
Loser:										
Los	Harald Pettersen	Vik i Hgl. 24.1.1886	Gift	Hensenevei 37 d, Bergen					Savnet	
"	Arne Holm	Holm i Hgl. 20.2.1896	"	Villa Bigway, Svingen, Leknesvåg					Reddet	
Loslverring	Odd B. Nordhaus	Vera 12.5.1916	"	Sommavælen 101, Bransysund					Reddet	
"	Anders Øvsthus	Varaldsøy 30.10.1916	Ugift	Varaldsøy, Hardanger					Reddet.	
Postekspediter	Chr. Solem			Trondheim					Savnet	
Restaurasjonen:										
Overstuer	Mils Granaas Hansen	Kvæfjord 30.8.1890	Gift	Eidevig Hageby, Asane		24/10-41			Reddet.	
1.kokk	Konrad Arntzen	Hadsel 5.1.1905	"	Stendalsgt. 2, Trondheim		1/9-42			Omkommet. Gjenfunnet.	
2.kokk	Henry Heitmann	Dyrøy 20.5.1919	Ugift	Jonas Liesveg 38, Bergen		30/7-43			Reddet.	
Gutt	Edmund Karlsen	Melsy 28.2.1886	"	Nils Klimsgt. 9, Bergen		2/7-43			Omkommet. Gjenfunnet.	
"	Frithjof Trans	Honningsvåg 22.7.1922	"	Brevik pr. Fiskenes.		11/6-43			Savnet	
"	Johan Steiro	Svolvær 3.2.1928	"	Svolvær		4/1-44			Reddet.	
Salongpike	Andrea Sundbotten	Hyllestad 27.4.1897	"	Fohregt. 4, Bergen		26/10-42			Omkommet. Gjenfunnet.	
Lugarpike	Klara Hepse "rokene	Florø 11.8.1903	"	Kalgeten 7, Bergen		22/5-42			Savnet	
"	Ingeborg Edvardsen x)	Hadsel 20.6.1899	Gift	Kongsprk pr. Tengelfjord		27/2-43			Savnet	
Sterspike	Esther Hagen	Finsnes 11/5 1925	Ugift	Finsnes		30/10-43			Savnet	
3.plass.pike	Elin Olsson	Sverige 19.6.1894	Gift	Olaf Ryssveg 11, Bergen		9/2-43			Omkommet. Gjenfunnet.	
" "	Kirsten Hansen x/	Hadsel 12.6.1917	Ugift	Konsul Børsgt. 9, Bergen		4/2-43			Reddet.	
" "	Hjerdis Lie	Namsos 27.10.1900	"	Brynjulfsgt. 1, Bergen		20/7-40			Omkommet. Gjenfunnet.	
Messepike	Asta Langseth	Soldalen 25.11.1901	"	Formannsvei 1b, Bergen		8/1-44			Savnet.	
	x) Mor og datter.									

Rett avslagts berettes
Geschäftserricht